

valget tillader sig i Genhold til alt Foransførte at indstille til det ærede Landsting, at § 4 i det omhandlede fra Folkethinget modtagne Lovforslag udgaaer, og at istedet derfor vedtages en § 4 saalydende:

„Den Forpligtelse til ikke at tage Jnderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser paahviler Fæstere eller Leiere paa Landet, ska ikke være dem tilhinder i at modtage deres Beslægtede og Besvogrede i op- og nedstigende Linie. Det skal heller ikke være dem formeent at indtage tilhuse hos sig saadanne i Sognet hjemmehørende Personer, der ellers vilde falde Fattigvæsenet til Byrde eller gjøre Anvendelsen af foranstaaende § 1 nødvendig, hvorom de dog forinden have at sikke sig med Beviis fra Sogneforstanderskabet.“

Det omdeelte Ændringsforslag af Krabbe, Holst, Voigt, Tang og Frich: At Ordene i fjerde Linie „i Sognet hjemmehørende“ udgaae.

Ordføreren (Nyholm): Udvalget har i den Betænkning, det har tilladt sig at meddele det ærede Thing, søgt at gjøre de Grunde klare, hvorfor det troede ikke at kunne gaae ind paa den Forandring i Lovforslaget, som er foretaget i det ærede Folkething. Imidlertid troer jeg dog, som Ordfører, idet jeg ved denne Leilighed meget maa beklage, at dette Hverv denne Gang ikke kan udføres af min høitærede Ven, den 8de Landstingsmand for 2den Kreds (Neergaard), hvem det tidligere var overdraget, da Sygdom endnu forhindrer ham i, ved denne Leilighed som ved andre Sager at lade hans rige Kundskaber og Indsigt komme Thinget tilgode, — at burde til Udvalgets etænkning soie nogle faa Ord. Den første Opgave, Udvalget stillede sig, efterat have faaet det i Folkethinget forandrede Forslag tilbage, var at undersøge, om der var fremkommet nogen nye Grunde, som vilde gjøre det fornødent for Udvalget at tilraade det ærede Landsting at forandre den Beslutning, som det tidligere havde vedtaget i denne Sag. Det har, uagtet al den Granfning vi have anstillet, dog ikke kunnet lykkes os at see, at der var fremkom-

met saadanne Grunde, og idet jeg ikke troer, at man med megen Stringens just bør holde paa sin egen Mening, fordi man engang har fattet den, saa troer jeg dog, navnlig i et Spørgsmaal som det nærværende, hvor der er Tale om et Principspørgsmaal, at man paa ingen Maade bør fravige den, medmindre der fremsættes antagelige Grunde derfor; men disse har Udvalget ikke kunnet finde ved Sagens Behandling i Folkethinget. Det har endog saa troet, at, saaledes som dette Forslag nu er antaget i Folkethinget, vilde Ordene give Anledning til en betydelig Inconseqvents, idet man har forandret det tidligere her i Salen vedtagne Ord „paahviler“ til „paahvilede,“ og det saaledes idetmindste for Udvalget har stillet sig klart, at Ophævelsen af disse Contractsforhold efter Lovens 3—19—7 kun vil gjælde de nærværende Contracter, hvorimod der med Hensyn til de fremtidige, som kunde oprettes Dagen efter at Loven udkom, aldeles intet Forbud vil være mod deri at optage lignende Bestemmelser. Denne Inconseqvents kan dog vist neppe være begrundet eller rigtig.